

ON(T)ROEREND GOED

Gerda Zwaanswijk

Strekking

Door uitbreidingsplannen van de Nederlandse Spoorwegen moeten de bewoners van een oud stukje Abcoude, zeer tegen hun zin, hun woning verlaten. Zelfs een symbolisch uitgevoerd vertrek van het tuinhuisje is voor sommige bewoners al te emotioneel.

Verhaalstructuur

De introductie verhaalt de toedracht en nadrukkelijk de onvermijdelijke gevolgen daarvan. In twee verhaallijnen worden de ontwikkelingen gevolgd: de eerste is die van de ex-bewoners en de tweede verhaallijn is die van het verhuizen van het schuurtje als symbool van de totale verhuizing en afbraak van de wijk.

De interviews met de ex-bewoners en het toegevoegd commentaar ondersteunen de verhaallijnen.

Filmische vormgeving

De cameraregie, de kadrering en de belichting, alsmede het gebruik maken van lokale omstandigheden, bijvoorbeeld de uitgelichte molen, zijn prima verzorgd. Er zijn mooie reactieshots van de mensen gemaakt.

Het commentaar is goed geschreven en wordt goed verstaanbaar uitgesproken.

De muziekkeuze versterkt de melancholieke sfeer in de film.

De verhuizing van het schuurtje (het lijkt wel een processietocht) en de emotie van de oud bewoners zijn goed neergezet. Kortom het scenario is goed uitgewerkt.

Maar de twee verhaallijnen vullen en voelen elkaar niet goed aan. Het te lange deel (met veel beelden van en langs de route) over het verhuizen van het schuurtje, verstoort de ingetogenheid en dramatiek van het kortere deel over de inmiddels ex-bewoners. Hier had naar de mening van de jury in de montage meer rekening mee gehouden moeten worden.

De titel is mooi gekozen en passend.

WAARDERING:

BRONS